

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Miloše Pelikána a soudců JUDr. Marie Mičkalové a JUDr. Aleše Juříčky ve věci exekuce

oprávněné: **LOUDY s.r.o.**, IČO 26698544
sídlem Seletice 160, 289 34 Seletice
zastoupená advokátem JUDr. Janem Malým
sídlem Sokolovská 5/49, 186 00 Praha

proti
povinné: **BISO Schrattenecker s.r.o.**, IČO 26226464
sídlem Čebín 444, 664 23 Čebín
zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Šetinou
sídlem Doudlebská 1699/5, 140 00 Praha

o 4.679.880 Kč s příslušenstvím,

o odvolání oprávněné proti usnesení Okresního soudu Brno-venkov ze dne 5. 4. 2017, č. j. 19 EXE 1737/2016-94

takto:

V napadeném výroku II. se usnesení soudu I. stupně **mění** tak, že návrh povinné na zastavení exekuce, má-li být podle exekučních příkazů vydaných soudních exekutorem Exekutorského úřadu Rychnov nad Kněžnou Mgr. Bohumilem Brychtou dne 6. 2. 2017, pod č. j. 194 EX 1071/15-134, č. j. 194 EX 1071/15-135 a č. j. 194 EX 1071/15-136, provedena formou přikázání pohledávek z účtu povinné u peněžních ústavů, se **zamítá**.

Odůvodnění:

1. V průběhu exekuce vedené na majetek povinné vydal Okresní soud Brno-venkov jako soud exekuční dne 5. 4. 2017 pod č. j. 19 EXE 1737/2016-94 usnesení, jehož výrokiem I. zamítl návrh povinné na zastavení exekuce ze dne 8. 2. 2017, doplněný podáními ze dne 6. 3. 2017 a dne 10. 3. 2017. Výrokem II. exekuční soud zastavil exekuce, je-li prováděna podle exekučních příkazů vydaných soudním exekutorem Mgr. Bohumilem Brychtou, pověřeným provedením exekuce, dne 6. 2. 2017 pod č. j. 194 EX 1071/15-134, č. j. 194 EX 1071/15-135 a č. j. 194 EX 1071/15-136. V odůvodnění usnesení konstatoval, že svým dříve vydaným usnesením ze dne 12. 10. 2016, č. j. 19 EXE 1737/2016-54, exekuci odložil do právní moci rozhodnutí o návrhu povinné na zrušení rozhodčího nálezu, podle něhož je exekuce prováděna – vydaného Rozhodčím soudem při Hospodářské komoře České republiky a Agrární komoře České republiky dne 27. 7. 2015 pod sp. zn. Rsp 1551/14. Řízení o zrušení tohoto rozhodčího nálezu je vedeno Obvodním soudem pro Prahu 1 pod sp. zn. 65 C 151/2015. Povinná pak ve svém návrhu ze dne 8. 2. 2017, následně doplněném uvedla, že pokud exekutor vydal exekuční příkazy označené ve výroku tohoto usnesení odvolacího soudu a dále pak exekuční příkaz č. j. 194 EX 1071/15-137, jímž obestavil účty povinné, postupoval nezákonně, když tak učinil poté, co exekuce byla odložena. Povinná navrhla, aby exekuce byla zastavena, případně aby byla zastavena částečně, je-li prováděna formou přikázání pohledávky z jejích bankovních účtů. Exekuční soud návrh na zastavení exekuce shledal důvodný toliko v rozsahu uvedeném ve výroku II. jeho usnesení, tedy je-li vedena

podle v něm označených exekučních příkazů formou přikázání pohledávek z účtu povinné u peněžních ústavů. V odůvodnění usnesení odkázal na ustanovení § 54 zákona č. 120/2001 Sb. ve znění pozdějších předpisů, ustanovení § 308 odst. 1, § 307 odst. 5 o. s. ř. Uzavřel, že v případě odkladu exekuce soudní exekutor nesmí vydávat exekuční příkazy a činit takové faktické úkony, které by směřovaly k bezprostřednímu provedení exekuce s tím, že tyto následky nastávají následkem vydání rozhodnutí o odkladu či doručení usnesení o odkladu příslušnému soudnímu exekutorovi. Pokud tedy exekutor po doručení usnesení o odkladu exekuce vydal exekuční příkazy označené ve výroku II. usnesení exekučního soudu, nepostupoval v souladu se zněním ustanovení § 54 zákona č. 120/2001 Sb. ve znění pozdějších předpisů. Ve zbývajícím rozsahu pak návrh na zastavení exekuce shledal nedůvodným. Domáhala-li se povinná doplnění výroku II. usnesení tak, že exekuce bude rovněž zastavena, je-li vedena podle exekučního příkazu exekutorem vydaného dne 6. 2. 2017 pod č. j. 194 EX 1071/15-137, jímž bylo rozhodnuto o provedení exekuce přikázáním pohledávky povinné za Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, tento návrh povinné Okresní soud Brno-venkov svým usnesením ze dne 30. 7. 2018, č. j. 19 EXE 1737/2016-129, zamítl. Usnesení již nabylo právní moci.

2. Usnesení exekučního soudu č. j. 19 EXE 1737/2016-94 napadla oprávněná odvoláním směřujícím do jeho výroku II. Exekučnímu soudu vytkla, že závěry o podmínkách pro zastavení exekuce v rozsahu uvedeném ve výroku II. nemají oporu v předchozí argumentaci v odůvodnění usnesení obsažené. Uvedla, že právní teorie a praxe rozlišuje mezi nařízením a provedením výkonu rozhodnutí – exekuce. Jde-li o exekuci vedenou formou přikázání pohledávky z účtu u peněžního ústavu, jejím provedením je nutno rozumět odepsání vymáhané pohledávky a jejího příslušenství z účtu a její vyplacení oprávněnému (§ 307 odst. 1 o. s. ř.). Vydání exekučního příkazu o provedení exekuce formou přikázání pohledávky z účtu u peněžního ústavu tak nespadá pod pojem provedení exekuce, jak je uveden v ustanovení § 54 zákona č. 120/2001 Sb. ve znění pozdějších předpisů. Při tomto výkladu má povinný jistotu, že v případě jeho úspěchu s návrhem na zastavení exekuce budou zadržované peněžní prostředky bez prodlení vyplaceny, oprávněný pak, že v případě, že bude úspěšný on a exekuce zastavena nebude, budou k dispozici dostupné prostředky. Oprávněná navrhla, aby usnesení exekučního soudu bylo v napadeném výroku II. změněno tak, že exekuce, má-li být provedena podle tam označených exekučních příkazů, se nezastavuje.
3. Odvolání oprávněné podané ve lhůtě, která jí k učinění tohoto úkonu náležela, mělo suspenzivní a devolutivní účinky ve vztahu k napadenému výroku II. usnesení exekučního soudu (§ 206, § 212, § 254 odst. 1 o. s. ř., § 52 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb.). Odvoláním nebyl dotčen výrok I. usnesení, který bez ohledu na jeho podání nabyl právní moci. Odvolacímu soudu tak příslušelo přezkoumat věcnou správnost usnesení exekučního soudu toliko v napadeném výroku II.
4. Z uvedeného je zřejmé, že měl-li odvolací soud rozhodnout o podaném odvolání, pak na základě řešení otázky, zda okolnost, že Okresní soud ve Znojmě jako soud exekuční již dříve, svým usnesením ze dne 12. 10. 2016, č. j. 19 EXE 1737/2016-54, rozhodl o odkladu exekuce, bránila postupu exekutora spočívající ve vydání exekučních příkazů označených ve výroku tohoto usnesení odvolacího soudu, tedy exekučních příkazů, jimiž rozhodl o provedení exekuce formou přikázání pohledávek z účtů povinné u peněžních ústavů.
5. Odvolací soud má za to, že pokud podle ustanovení § 54 má odklad exekuce za důsledek, že exekutor nečiní žádné úkony směřující k provedení exekuce, je zapotřebí vycházet nejen z jazykového, systematického a rovněž tak teleologického výkladu tohoto zákonného ustanovení. Smyslem odkladu exekuce je předcházení nepříznivým, zejména neodčinitelným následkům exekuce pro povinného, které jsou důsledkem jejího

provedení. Odklad exekuce je reakcí na přechodné důsledky exekuce pro povinného, jeho rodinu či na nejistotu, zda exekuci bude možno provést – nebude nutno ji zastavit. Otázkou, které úkony není možno při povolení odkladu exekuce provádět, je odvislá od důvodu odkladu exekuce a dále také způsobu – formy, kterou je exekuce prováděna. Jak forma provádění exekuce, tak důvod odkladu mají význam pro závěr o tom, před jakými konkrétními důsledky provedení exekuce má být povinný povolením odkladu exekuce chráněn, tak, aby bylo dosaženo cíle, který je povolením odkladu v té které procesní situaci sledován.

6. V tomto exekučním řízení bylo rozhodnuto o odkladu exekuce na základě zjištění, že řízení, v němž se oprávněná domáhá zrušení rozhodčího nálezu, podle něhož je exekuce prováděna, bylo rozhodnuto o odkladu vykonatelnosti tohoto rozhodčího nálezu (usnesení Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 9. 8. 2016, č. j. 65 C 151/2015-78). Exekuce byla odložena podle ustanovení § 54 odst. 6 zákona č. 120/2001 Sb. ve znění pozdějších předpisů. Důvodem odkladu exekuce tedy je s požadovanou mírou pravděpodobnosti existující možnost zrušení rozhodnutí – rozhodčího nálezu, podle něhož je exekuce prováděna - zastavení exekuce. Důsledky odkladu exekuce z těchto důvodů bylo zapotřebí vztáhnout na způsob jejího provedení formou přikázání pohledávek z účtů povinné u peněžních ústavů.
7. Oprávněná ve svém odvolání správně odkazuje na ustanovení občanského soudního řádu užitých ve spojení s ustanoveními zákona č. 120/2001 Sb., pokud upravují provedení exekuce formou přikázání pohledávky z účtů u peněžního ústavu. Vydal-li exekutor exekuční příkazy, jimi rozhodl o provedení exekuce formou přikázání pohledávek povinné z účtů u peněžních ústavů a tyto příslušným peněžním ústavům doručil, nastaly účinky předpokládané ustanovením § 304 odst. 1 o. s. ř. (§ 65 zákona č. 120/2001 Sb.), příslušný peněžní ústav nemohl finanční prostředky na účtu vyplatit povinné, této nepřislušelo s těmito finančními prostředky disponovat. Je-li pak nutno vzít v úvahu, že povinná je právnickou osobou, uvedené důsledky doručení exekučních příkazů peněžnímu ústavu se nevztahovaly na peněžní prostředky na „postižených“ účtech povinnou určené pro výplatu mezd (platů), náhrad mezd (platů) a dalších plnění, která nahrazují odměnu za práci jejím zaměstnancům, splatných v termínu nejbližší následujícím po dni, kdy byl peněžnímu ústavu doručen exekuční příkaz (§ 304 odst. 1 o. s. ř., § 65 zákona č. 120/2001 Sb.). Vyplacení peněžních prostředků na „postižených“ účtech oprávněnému pak předpokládá provedení dalšího úkonu - vyznění peněžních ústavů o právní moci vydaných exekučních příkazů (§ 305 o. s. ř., § 65 zákona č. 120/2001 Sb.). Z ustanovení § 307 odst. 1 o. s. ř. (§ 65 zákona č. 120/2001 Sb.) je nutno dovodit, že až vyplacení „zajištěných“ peněžních prostředků na účtu oprávněnému je považováno za provedení exekuce formou přikázání pohledávky z účtu u peněžního ústavu. Ustanovení § 308 odst. 2 o. s. ř. (§ 65 zákona č. 120/2001 Sb.) pak upravuje odklad exekuce, je-li prováděna formou přikázání pohledávky z účtu u peněžního ústavu, tak, že brání provedení exekuce - nutno rozumět odepsání vymáhané pohledávky a jejímu příslušenství z účtu a jejímu vyplacení oprávněnému ve smyslu ustanovení § 307 odst. 1 o. s. ř. (§ 65 zákona č. 120/2001 Sb.).
8. Z uvedeného nelze než dovodit, že provedením exekuce formou přikázání pohledávky z účtu u peněžního ústavu je nutno rozumět úkon představovaný odepsáním vymáhané pohledávky z účtu a jejímu vyplacení oprávněnému. Provedením exekuce touto formou nelze rozumět samotné vydání exekučního příkazu a jeho doručení účastníkům - důsledky těchto úkonů uvedené v ustanovení § 304 odst. 1, 3 o. s. ř. (§ 65 zákona č. 120/2001 Sb.). Za existující procesní situace nejsou dány důvody, aby odklad exekuce vyloučil důsledky vydání předmětných exekučních příkazů představované „zajištěním“ peněžních prostředků na „postižených“ bankovních účtech nad rámec vymezený ustanovením § 304a odst. 1 o. s. ř. (§ 65 zákona č. 120/2001 Sb.). Má-li být vyčkáno výsledku řízení o zrušení rozhodčího

nálezu, podle něhož je exekuce prováděna, nejsou dány okolnosti bránící, aby na účtech uložené – exekucí postižené peněžní prostředky až do rozhodnutí v nalézacím řízení, tedy po dobu trvání účinků odkladu exekuce, byly „zajištěny“. Jak vyplývá z výše uvedeného, odklad exekuce brání „toliko“ tomu, aby peněžní prostředky na postižených bankovních účtech povinné byly ve smyslu ustanovení § 307 odst. 1 o. s. ř. (§ 65 zákona č. 120/2001 Sb.) z účtu odepsány a vyplaceny oprávněně. Zabránění tomuto postupu nevyžaduje odstranění důsledků vydání – doručení předmětných exekučních příkazů formou zastavení exekuce.

9. Lze-li výše uvedená zjištění, závěry odvolacího soudu shrnout tak, že sdílí závěr oprávněně, že odklad exekuce usnesením Okresního soudu ve Znojmě č. j. 19 EXE 1737/2016-54 nebránil postupu exekutora spočívajícímu ve vydání exekučních příkazů, jimiž rozhodl o provedení exekuce formou přikázání pohledávek povinné z účtů u peněžních ústavů, jejich doručení účastníkům řízení respektive příslušným peněžním ústavům. Domáhá-li se povinná zastavení exekuce, je-li podle takto vydaných exekučních příkazů vedena, nezbylo, než tento návrh zamítnout. V tomto smyslu exekuční soud usnesení exekučního soudu v jeho odvoláním napadeném výroku II. změnil (§ 220 odst. 1 písm. a/, § 254 odst. 1 o. s. ř., § 52 odst. 1 zákona č. 120/2001 Sb.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání přípustné.

Brno 24. září 2018

JUDr. Miloš Pelikán, v.r.
předseda senátu